

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สัญชาติญาณรับผิดชอบ

ก่อนจ้งหัน

ไม่ลืมตั้งแต่ต่อฟาดเรากลางหลังหมดรังเลย ปวด ไม่ลืมจนกระทั่งปานนี้ ไปกับเด็ก เด็กไปจับเถาวัลย์ เถาวัลย์มันเกี่ยวกับรังต่ออยู่นั้น ทีนี้เราไม่เห็นรังต่อซิ เด็กมันจับอันนี้ดึง โห หึงออกมานี่หมดรัง มันใส่เด็กตัวหนึ่งร้องแฉะเลย เด็กอายุ ๑๕ ปี มันร้องแฉะเรามองไปเห็นปัดเด็กไปเลย เราเข้ายื่นกัน ฟาดเราหมดเลย นั่นเห็นไหม มันเป็นเองนะ ความรับผิดชอบ ปัดเด็กออกไปเลย เรากันไว้ให้มันชดเรา ทีนี้พอเสร็จแล้วให้หมูเพื่อนมาดู มันเป็นจ้ำๆ แดงๆ หมดรัง ไข่เลย เด็กถูกต่อยตัวเดียวเท่านั้นก็เป็นไข่ ไข่เราหมดรังเป็นไข่ ตีสองค่อยสงบ ตั้งแต่บ้ายสี่ พูดยี่หมายถึงว่าสัญชาติญาณ มันต่อยเด็ก รู้ว่าต่อ พอต่อยเด็ก ปัดเด็กไป เรายื่นกัน มันก็ชดเรา โธ่ๆ เป็นไข่ทันทีเลย ตีสองสงบ ตั้งแต่บ้ายสี่โมง แหม พิลึกจริงๆ

พอพูดเรื่องนี้แล้วทำให้ระลึกถึงที่อยู่หนองผือกับพ่อแม่ครูจารย์มั่น อันนั้นแดนทั้งรังเลย เขาเรียกแดนอะไร แดนเหลืองต่อยปวดๆ นะ คือเอาต้นเสาไม้ละแบก สองคนเรากับท่านแดง ท่านแดงยกนี้ขึ้น เรากียกนี้ขึ้น แตนมันออกมาฟาดเราเสียจน หมูเพื่อนว่าแดนต่อยท่านอาจารย์ฯ ฉะเลย ถ้าเรากระดูกกระดูกนูนคอหัก ทั้งไม้คอหักใช้ไหมละ ต้องฉะเลย มันไม่ต่อยครูอาจารย์บ้างหรือ ไม่ต่อยยังงั้น นั่นละสัญชาติญาณรับผิดชอบกัน มันจะต่อยเราทางไหนเอา ผู้มันหันหลังให้เราไม่รู้เรา สมมุติว่าเราปล่อยปุ๊บอันนี้ทับอันนี้ลง แตนต่อยปวดเสียด้วย เป็นชนิดปวดมาก

นี่ชนิดรับผิดชอบ ทีนี้ชนิดไม่รับผิดชอบ ชนิดไหนเอาลองดูซินะ ชนิดหนึ่งไม่รับผิดชอบ เณรน้อยที่มันไปอยู่สหรัฐนั้นนะ เณรน้อยมากับท่านสิงห์ทอง ทั้งวันมันไม่พูดละ แต่เวลามีอะไรไปถูกชนิดหนึ่งร้องว๊ากเลยๆ แต่ธรรมดาไม่พูดนะ อะไรไปถูกชนิดหนึ่งร้องว๊ากๆ อันนี้ก็ชดเอาเสียจนร้องว๊ากเลย เราตัด คนนี้มันเก่งนัก มันไม่ค่อยพูด แต่อะไรมาสัมผัสมันร้องว๊ากเลย เราก็ให้แดนฟาดเอาหลงทิศ ร้องว๊ากเลย ขบขันดี

หลังจ้งหัน

บกบางมากน้ำปีนี้ ฝนตกนิดหน่อยๆ ทั้งๆ ที่เป็นหน้าฝนมันก็ไม่ตก เดือนสิงหา-กันยานี้หน้าฝนโดยตรงไม่ตก วันขึ้นวันที่ ๑ กันยาฝนก็ไม่ตก ปลาเต็มอยู่ในน้ำ ใครก็เอาปลามาปล่อยๆ เต็มไปหมด ในห้วยหน้าวัดเต็มไปหมด ฝนไม่ตกมาเพิ่ม น้ำไม่เพิ่ม ฝนตกมากน้ำไหลมามันก็ออกกระจายไปหมด สัตว์มันก็ออกได้ นี้ออกไม่ได้นะ

อาทิตย์นี้ธาตุขันธ์ไม่ดีเลย เป็นอยู่ลึกๆ อยู่ภายใน บอกว่าเป็นอะไรก็บอกไม่ถูก แต่รู้เป็นอยู่ภายใน

พระในเมืองไทยเราที่ไปอยู่สหรัฐอเมริกาที่อยู่เป็นยังไง เป็นป่าเป็นเขาเหมือนอยู่เมืองไทยนี้หรือเปล่า พวกพระไทยเราไปอยู่สหรัฐ ชื่อกรรมฐานเสียด้วย แล้วเป็นอย่างไรสถานที่อยู่มันเหมาะสมไหมละ อย่างเมืองไทยเราไม่ต้องยกว่าเมืองไหนละเรื่องสถานที่ประกอบความเพียร มีอยู่ทุกแห่ง ยิ่งทางภาคอีสานด้วยแล้วมีแต่ป่าแต่เขาเป็นแห่งๆ ไปอยู่ได้สบาย ทางหนองคายก็ไปซี ภูเขาแถวนั้นเต็มไปหมด จนกระทั่งถึงทำบ่อศรีเชียงใหม่ไปนั้น เป็นป่าเป็นเขาทั้งนั้น ที่ไหนก็สะดวกทำความเพียรอยู่ที่เมืองไทยเรายิ่งภาคอีสานแล้วหาได้ทุกแห่ง ออกนี้ปีบเข้าหนองคายป่าทั้งนั้น ตามริมแม่น้ำโขงมีแต่ป่าทั้งนั้น ลงไปทางนั้นริมแม่น้ำโขงก็ป่าอีกเหมือนกัน ทำเลที่จะภาวนาหาได้ง่าย

นี่ก็มีข้างตัวหนึ่งอยู่ข้างหลังวัด ให้อาหารมันกิน ท้องมันแบ่งเท่าภูเขา แต่งไม่ทราบวาก็ลืบลูกเทลงไปในท้องมัน ดูว่า ๓๐ ลูกยังไม่อิม มาที่แรกนะ ให้ ๓๐ ลูกยังไม่อิม มันหิวมันโหยมากนะ พอมาถึงที่นี่ก็ให้เต็มที่แล้ว ระยะนี้อ่อนลงแล้วละเพราะอาหารมันไม่อดไม่อยาก สิ่งเหล่านั้นให้มันกินอยู่นั้นเลย ช้างอยู่ข้างหลังวัด มาที่แรกหิวโหยโหยแรงมาก พอมาถึงเราก็ขนแต่งใส่ล้อไป ซัดเสีย โถ วันแรกดูว่าเต็มที วันต่อมาเลยถอย เตี้ยวันนี้อยแล้ว คือให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเรานะ พวกแต่งพวกอะไรในวัดขนไปให้ๆ วัดนี้ไม่ค่อยอดอยากแหละ พวกสัตว์เช่นอย่างช้าง แต่งก็จะเอาสักก็ลูกก็ล้อ ใส่ไปเลยแต่ง มันก็เต็มอยู่ข้างๆ ช้าง คือมันกินไม่ไหว มันมาก

ดูว่าฝนจะตก ไม่ตก แห้งแล้ง ปลาเต็มห้วยหน้าวัด เขาเอาปลามาปล่อยๆ เทลงๆ แต่น้ำไม่มี ฝนไม่ตก ห้วยหน้าวัดนี้ปลามากที่สุด ตั้งแต่จุดนั้นถึงจุดนั้นปลา กองพะเนิน มันมาก เอาไปเทลงเรื่อย เอามาปล่อยเรื่อยๆ ที่ระบายของน้ำของปลาไม่มี ฝนไม่ตก ก็เลยกองกันอยู่นั้นเวลานี้

เราไปไหนใครอย่ามายุ่งกับเรานะ เราจะไปไหนๆ เป็นเรื่องส่วนตัวของเรา เช่นฉันจ้งหันแล้วเราออกปั๊บๆ เลย ใครอย่ามาขี้ขี้ๆ เราไม่ได้ นี่เป็นนิสัยประจำตัวเรา เราจะไปไหนเราไปเองของเรา ถ้าจะให้ไปเราก็ให้ไป เช่นอย่างตอนเข้าพอนั้นเสร็จแล้วเราออกของเรา ตามขี้ขี้ๆ ไม่ได้นะ อนุโลมเท่าไรมันจะแห่ไปด้วย เป็นกรรมฐานแห่งกรรมฐานแห่ก็แมลงวันละแห่ วันไปหมดเลย

เมื่อวานนี้ก็ดูเหมือนไปสกลนคร ไปกราบพ่อแม่ครูจารย์ ที่รวมครูบาอาจารย์ทั้งหลายอยู่วัดสุทธาวาส แต่ก่อนวัดป่าสุทธาวาสมีแต่วัดเท่านั้น ไม่มีหลังคาเรือนแม้หลังเดียว เป็นดงทั้งหมด แถวนั้นดง จึงเรียกว่าวัดป่าสุทธาวาส เราไปที่แรกปี ๒๔๘๔ ยังไม่มีบ้านคนนัก มีนิดหน่อย แต่ก่อนไม่มีเลย ท่านจึงเรียกวัดป่าสุทธาวาส เดียวนี้เต็ม

ไปหมดแต่บ้านแต่เรือน มีหน้าซำยังตัดถนนผ่านวัดไปอีก เลยเลอะเทอะไปหมด นั่นเป็นที่รวมของพระกรรมฐาน แต่ก่อนรวมที่นั่น ท่านมารวมกันที่นั่น หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์นะสร้างวัดสุทธาวาส เขาเรียกว่าดงบาก ท่านสร้างที่นั่น จากนั้นแล้วก็ไปสร้างวัดสุทธาวาส วัดป่ามันไม่มีป่าเตยวันนี้ มีแต่ป่าคนแทน

ตั้งแต่อาทิตย์นี้มาเราไม่สบาย เป็นอยู่ลึกๆ อยู่ภายใน จะว่าเป็นหวัดก็ไม่ใช้ เป็นอะไรไม่เชิง แต่ไออยู่เรื่อยๆ มันอาจออกมาจากภายในไอ ไม่ใช่หวัด หวัดมันก็ควร จะหายไปแล้ว นี่มันไออยู่เรื่อยๆ เป็นมานานแล้วไอนี้ยังไม่หยุดนะ ให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน **FM 103.25 MHz**

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ